



Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. I. Effectus Sacræ Miſſæ ex modo impetrationiſ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

tiones pro omnibus hominibus; pro Regibus, & omnibus, qui in sublimitate
 ut tranquillam vitam agamus in omni pietate & castitate. Hoc enim (inquit) dicitur
 est, & acceptum coram Salvatore nostro Deo: qui omnes homines vult salvos fieri,
 & ad agnitionem veritatis venire.

Ad hunc præterea ordinem spectant defuncti omnes, qui sunt in purgatorio: pro quibus potest hoc Sacrificium offerri in satisfactionem pro eorum peccatis. Et aliquo etiam modo pertinent beati, qui sunt in caelis, per viam impetrationis ad impetrandum à Deo Domino nostro, ut honor ipsi & veneratio in terra deferatur. Quod quidem in nostrum potius cedit commodum: quamvis ex eo oriatur eorum honor & gloria inter homines.

§. I. *Effectus Sacre Missæ ex modo impetrationis.*

His fundamentis præmissis, explicemus nunc in particulari effectum & fructus Sacre Missæ, incipientes à magis necessarijs, & qui omnibus sunt communes. Horum primus est *Remissio peccatorum mortalium*. Non eo modo, quo fit in Sacramento penitentiae, illud enim remittit peccata suscipienti cum dolore imperfecto, quem attritionem vocamus, sed alio quodam modo valde diverso: impetrando scilicet peccatoribus, pro quibus ipsa Missa offertur, perfectam contritionem, quæ disponatur ad suscipiendam à Deo primam gratiam, qua iustificantur, & à culpis liberantur: quamvis ex hoc non liberentur ab obligatione eas suo tempore confitendi. Hunc effectum significant verba consecrationis calicis, in quo est Sanguis Christi, qui dicitur *effundendus pro nobis & pro multis in remissionem peccatorum*. Nam verbum *effundendus* non solum intelligitur de illa effusione, quæ in cruce Sanguis Christi fuit in terram effusus; sed etiam) ut aiunt SS. Patres) de eo quod in hoc Sacrificio geritur, cum effunditur in Communicantes. Quamobrem S. Cyprianus dixit: calicem, qui consecratur prodesse vitæ & salutis totius hominis: nam simul esse medicinam & holocaustum ad sanandas infirmitates nostras, & scelera purganda. Purissima hæc hostia (ait S. Ioannes Damascenus) est omnis nostri detrimenti reparatio, & purgatio euacuans omne peccatum. Sed hoc ipsum amplius declaravit Sacrum Concilium Tridentinum dicens: *huius oblatione placatus Dominus gratiam, & donum penitentiae concedens, crimina, & peccata, etiam ingentia dimittit*. Qua sententiâ significat, modum dimittendi peccata, eum esse, quod virtute huius Sacrificij donum largiatur penitentiae: quæ est perfecta contritio, & perfectus peccatorum dolor. Hoc autem, facit præbendo per inspirationes & internos impulsus specialia aliqua auxilia ad veram contritionem habendam. Quod facit aliquando statim

S. August.
 serm. 4. de
 Innocent.
 vide Suarez
 supra.
 Serm. de
 cena Do-
 mini.
 Lib. 4. de
 Fide c. 14.
 Sess. 22. c. 2.

atque Sacrificium pro aliquo peccatore offertur; aliquando postea cum est magis opportunum. Et interdum verè peccator conuertitur, eò quòd auxilia fuerunt valde copiosa & opportunè data; ipseque peccator suam adhibuit cooperationem: sed aliquando peccator non conuertitur: quia auxilijs & inspirationibus Diuinis (quæ liberè peccatorè relinquunt ad eas admittendas aut repellendas) resistit. Dominus autem ipse ex parte sua facit satis, cum eas sæpiùs offert, etiam indigno: quia Deus respicit ad Sacrificij dignitatè, quòd offertur pro eo. Meritò igitur in huiusmodi occasionibus & pressuris accedemus ad Deum non diffidentes de conuersione vilius peccatoris, quantumuis impij ac scelerati. Frequentia enim Sacrificiorum, quasi globi tormentorum multiplicati, deicere illum poterunt. In quo sequemur Apostoli consilium dicentis: *a deamus cum fiducia ad thronum gratiæ, altare scilicet, in quo Missa offertur: vt misericordiam consequamur, & gratiam inueniamus in auxilio opportuno*, non solum pro nobis, sed pro alijs etiam peccatorib. adiuuante illos Domino nostro in ea opportunitate, quam diuina sua Sapientia præuidet apram esse, vt suum auxilium optatù habeat effectù: vt illi conuertantur, & pœnitentiã agant.

ALTER effectus Missæ est remissio peccatorum venialium in viris iustis. Si enim tanta est eius virtus, vt mortalia peccata remittat, vt dictum est: multò maior erit ad remittenda venialia, vtpote magis communia & ordinaria. Ac propterea S. Augustinus dixit: iteratur quotidie hæc oblatio, licet Christus semel passus sit: quia quotidie peccamus peccatis, sine quibus mortalis infirmitas viuere non potest. Et S. Gregorius: prouidens Dominus nobis dedit hoc Sacramentum salutis: vt quia nos quotidie peccamus, & ille iam mori non potest, per istud Sacramentum, peccatorum remissionem consequamur. Ac poinde signum est, quòd hoc Sacrificium dirigatur ad nos à peccatis liberandos: siue per modum impetrationis: quia impetrat nobis auxilia, ad peccata detestanda; siue per modum satisfactionis; quando, qui iustificatus est Missam celebrat, auditue, aut pro se celebrari petit in eum finem. Hæc enim voluntas ac desiderium, est signum, quòd peccata venialia detestetur; & sufficiens disposito ad hoc, vt Sacrificium omnia illa ei remittat, ijs exceptis in quibus actu sibi complaceret, aut in eisdem perseverandi haberet propositum. Nam huiusmodi propositum obicem ponit remissioni, etiam accedente Sacramento,

TERTIVS Missæ effectus est, obtinere à Deo Domino nostro gratiarum & virtutum augmentum, donaque supernaturalia: ad quorum impetrationem ab offerente vel assistente dirigatur. Quemadmodum enim Sacra Communio, quæ est Sacramentum, efficit gratiæ & charitatis augmentum ob specialem suam ad id virtutem (vt suo loco est dictum:) ita

Missæ

2 Heb. 4. 10.

2

c c
c c
c cDe consecr.
d. 2. c. vtrū
ibi. c. Quid
sit sanguis.

3

Tomo. 2.

Missa, qua est Sacrificium, impetrat feruentia auxilia & inspirationes quibus iusti exuunt torporem, & exercent actus feruentes, quibus prosperentur, & consequuntur illud augmentum. Et est valde credibile, quod si Sacerdos bene attendat ad ea, quae ait statim atque consecrationem peregit, accipiat huiusmodi auxilia, ut feruentius sese disponat reliquo tempore usque ad Sacram communionem, in qua Sacrificium terminatur: cuius virtute perficietur magnis gratiae augmentis, ut in vitae suae decursu cum huiusmodi meritis progrediatur.

QUARTVS Missae effectus est impetratio omnium bonorum temporalium in eo gradu, quo ad nostram saluationem conducunt. Quoniam modum enim huiusmodi bona possunt à Deo per orationes & preces petiti: ita potest eis coniungi Sacrificium, ut ad eas impetrandas maiorem habeant efficacitatem. Et hanc ob causam constituit Ecclesia, ut in Sacram Canone dicatur precatio Dominica, in qua ponuntur septem petitiones quae complectuntur omnia bona temporalia & aeterna, corporis & animae, & veniam ac praeseruationem ab omnibus malis. Nam ad haec omnia valet hoc sacrificium, utpote infiniti valoris ad impetranda omnia genera donorum, quae Deus potest, & solet concedere; & ad omnia genera personarum, absque villo limite aut termino. Nam praecipuus Sacerdos illud offerens est infinite dignus, qui exaudiatur in omnibus quae petuntur, & hoc sacrificium instituit tanquam signum & pignus, quod nobis largiretur, quod promisit se daturum. Cuius rei figura fuit in Gedeone, cuius cuipienti esse certum, quod Deus impleteret ipsi magnum quiddam, quod Angelus ei promittebat: iussit eum offerre quoddam, holocaustum, dicens: *b tolle carnes & azymos panes & pone supra petram illam, & ius depones funde. Cumq; fecisset, ita, extendit Angelus Domini summitatem virga quam tenebat in manu, & tetigit carnes & panes azymos: ascenduq; ignis de petra, & carnes azymosq; panes consumpsit: Angelus autem Domini euauit ex oculis eius.* Idem autem fit in sacrificio Missae: in quo Saluatoris nostri caro azymi panis accidentibus tecta, & sanguis per ius significatus, cui admiscetur panis: quod facit Sacerdos, cum sacrae hostiae particulam iniicit in calicem: & ob merita Passionis Christi per petram virga tactam significatus exit ignis amoris: qui totum hoc holocaustum consumit, in signum quod aeterno patri sit acceptum; & per illud exaudit nos, & corda nostra ad caelum eleuat, ac caelestibus benedictionibus replet, ut in rebus obsequij sui occupemur. Ex his quae diximus facile deducitur Missam quoad impetrationem, aequalis esse valoris si pro multis, atque si pro vno tantum offeratur; nec eius valorem esse copiosorem, si pro paucis, nec minorem, si pro multis etiam innumeris offeratur. Quod in duobus casibus verum esse apparebit: *Alter est, quando multi eidem Sacram*

b iudic. 6,
20.

diendo adsunt: & vnusquisque illud Deo offert, vt quemlibet ex quatuor prædictis effectibus, aut simul omnes obtineat. Tunc inquam certum est: nullum assistentium impedire alterum; & vnumquemque eorum tantundem impetraturum, quantum si solus interfuisset, & pro sola sua necessitate obtulisset. Nam oblatio ipsa est infinita, & cum omnibus illis orat Christus; illamque offert ob necessitatem, quam quisque proponit. *Alter casus est, cum Sacerdos ipse Missam pro multis offert, ad eosdem effectus impetrandos: si enim eam offert pro vnoquoque in particulari: eodem modo pro omnibus impetrat, atque si pro vno solo eam obtulisset. Nam oblatio illa aded particularis æquiualeat multis orationibus, & oblationibus; & cum vnaquaque applicat Christus Dominus noster infinitum suarum orationum valorem. Magno etiam Deo Domino nostro perinde est, quod multi simul concurrant, vt aliquid ab eo petant, atque si vnus accederet: nam ita vnique attendit, atque si solus oraret. Imò potius plurium concursus iuuat, vt exaudiantur, propter vnionem charitatis, qua ad orandum simul conueniunt.*

§. II. *Effectus Missæ ex modo satisfactionis.*

EFFECTVS Missæ maximè proprius (vt ait S. Thomas & Theologi) est remittere pœnas, quas pro nostris peccatis luere deberemus. Quemadmodum enim Christus Dominus noster Sacramenta instituit, quorum præcipuus effectus esset culpas remittere, & delere (quamuis obiter soleat etiam pœnas, aut earum partem remittere): ita voluit Sacramentum hoc instituire, cuius præcipuus effectus esset pœnas remittere, quæ post dimissas culpas luendæ remanerent: applicans scilicet ex infinito suarum satisfactionum pretio eam partem, quæ ad satisfaciendum pro his pœnis esset necessaria. Ad cuius rei ampliorem explicationem est aduertendum, quod quemadmodum Christus Dominus noster constituit gratiæ gradus, & quantitatem, quam in singulis Sacramentis communikat; quæ augeri potest, iuxta augmentum dispositionis ea recipientis: ita etiam gradus & quantitatem constituit satisfactionis in vnaquaque Missa applicandæ offerenti; quamuis non possimus nos assequi, quot illi sint gradus. Ac proinde etiam assignauit, & constituit quantum ex illis pœnis sit remittendum propter talem satisfactionem; cum aliquo tamen discrimine. Cum enim Sacerdos sit publicus Ecclesiæ totius Minister, & Sacramentum offerat nomine eiusdem Christi: vtroque hoc nomine & titulo constituta est in vnaquaque Missa certa quædam pars satisfactionum, quam potest ipse applicare sibi ipsi, aut alijs fidelibus pro arbitratu suo; nec vnquam illa imminuitur ob ipsius malitiam. Nam (vt ostendit S. Thomas) non minus valet Missa mali Sacerdotis, quàm boni; sicut nec est minus efficace Sacramentum, quod peccator, quàm quod iustus administrat. Ac

3 p. q. 79. a.
5. c. 7.

Suarez. to
mo 2. disp.
74. Sect. 8.

3 p. q. 82. a. 6

Refertur de
consecr. d. 1.
c. 2. r. 17.